

Menorca

FUNDACIÓ DESTÍ MENORCA

L'illa. Menorca, una de les germanes menors de les illes Balears, verge pel que fa als seus dots naturals –ho són moltes de les seves cales recòndites–, durant la història ha estat objectiu de diverses cultures que hi arribaren per a gaudir de les seves virtuts.

La bella illa es destaca pel fet d'estar ancorada al centre de la Mediterrània occidental, amb un port natural navegable de cinc quilòmetres de llargària, refugi de qualsevol nau que cerqui recer.

No podria ser sinó passió allò que féu que se n'enamorassin tots els qui la veieren. I fou així que glossaren la seva figura i encant en versos i cançons: "Menorca, illa blanca i blava..." L'illa es vesteix blanca com una núvia, pulcra i fresca per a rebre l'estiu. A totes les seves casetes es ressalta la bellesa pel contrast del blanc tradicional amb el cel blau i el turquesa cristal·lí de la mar.

Menorca sempre ha cercat un equilibri que li permeti de continuar essent objecte de desig dels turistes i, alhora, mantenir-se autèntica. Aquesta protecció la confereix la declaració de reserva de la biosfera, que emfasitza les característiques naturals i pròpies de l'illa. Com voleu que no hagi menester protecció amb tants d'amants com té? Amants de les seves platges, les cales, espais verges on podem trobar harmonia. Però, a més a més, amants de les seves festes, de les seves tradicions, de la seva gastronomia, de la seva gent...

Arqueologia. Hom no pot visitar Menorca sense dedicar una estona, per poca que sigui, a recórrer algun dels molts jaciments arqueològics que hi ha i que en constitueixen un dels principals atractius culturals. No és difícil de trobar-los; els més significatius són ben senyalitzats.

Diverses cultures prehistòriques han deixat a l'illa, des de principi de l'edat del bronze, uns monuments impressionants que encara es resisteixen a ser interpretats amb versemblança i sobre els quals hi ha teories per a triar i remenar. Alguns altres monuments, també notables, han estat més ben estudiats i avui se sap que serviren com a cases per a allotjar-se, per a treballar, per a fer-hi la darrera estada els seus morts, muralles per a defensar-se i santuaris per a rendir culte a les seves divinitats.

Platges. Les platges menorquines contemplen unes aigües transparents, en què trobem un paral·lelisme entre els seus colors i la història geològica de cada zona. Així, l'arena fina i blanca envoltada de pinars que arriben a pocs metres de la vora a la costa sud contrasten amb els tons grisos, ocres, ataronjats o vermells del nord, que realcen la seva majestu-

Platja de Son Saura.

Castell de Santa Àgueda.

Formatge de Maó.

ositat alterada pels forts temporals de tramuntana que condicionen la vegetació, distribuïda a tall de mantell sobre els seus voltants. Són visites obligades cala Morell, cala Pilar, Algaiarens, Binimella, Pregonda i Cavalleria, al nord, i Son Bou, Sant Tomàs, Binigaus, Macarella, Macarelleta i Turqueta, al sud.

Gastronomia. La gastronomia tradicional menorquina és senzilla en condimentació, alhora que saborosa, perquè s'hi fan servir productes naturals frescs, que s'obtenen de la mar o es conreen en aquesta terra tan fèrtil. La caldereta de llagosta és un dels plats més apreciats, com també diversos peixos: salmonet, mero, cap-roig..., fets al forn amb patates, a la sal o senzillament a la planxa; calamars, pops i sèpia farcits, al forn o amb ceba... Les gambes i el marisc són d'una qualitat excel·lent.

Plats típics com el popular oliaigua: es tracta d'un plat senzill a base d'un sofregit d'all, ceba, pebre verd i sobretot tomàquet, que s'acompanya de meló o de figues.

A l'illa s'elaboren molt bons embotits com la carn i xulla o el camot; però el principal és la sobrassada, que es menja crua, fregida, rostida o amb estofats i sopes, fins i tot amb mel. El formatge amb denominació d'origen Maó-Menorca és un producte essencial, elaborat artesanalment amb llet de vaca; barrejat amb raïm, és d'una exquisidesa extrema.

La rebosteria hi és abundant i molt apreciada: les ensaïmades, els pastissos, els crespells, els rubiols –farcits amb cabell d'àngel, melmelades, brossat o moniato–, i els amargs –dolços elaborats amb ametlles.

Menorca és mescla de cultures, aromes, sabors i matisos que es deixen descobrir pel bon paladar.

Natura. A Menorca gaudim d'un paisatge natural variat, amb molts camins rurals, senders, boscs i barrancs. Espais idonis per a practicar el cicloturisme, el senderisme o especialitats com el caiac.

La peculiar orografia de l'illa dividida en dues zones clarament diferenciades, el nord més rocós i amb vegetació baixa excepte en zones boscoses de pinars, alzines i ullastres, i el sud amb importants torrents que desemboquen en platges de sorra fina.

L'illa és envoltada pel *camí de Cavalls*, una senda per la qual es pot transitar vorejant tota la costa i que ens permetrà de descobrir racons d'espectacular bellesa. A les oficines de turisme ens informaran de recorreguts i de les empreses que es dediquen a organitzar aquestes activitats, que seran el complement ideal d'unes vacances ben relaxades. Visita www.menorca.es.